

Confederazione COBAS

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Αγαπητοί σύντροφοι και συντρόφισσες, φίλοι και φίλες, αδελφοί και αδελφές στον αγώνα

Αυτά τα δέκα τελευταία χρόνια οι δρόμοι μας συναντήθηκαν συχνά, παλέψαμε μαζί και διαδηλώσαμε πλάι - πλάι πολλές φορές, από το Ευρωπαϊκό Φόρουμ της Φλωρεντίας το 2002 μέχρι της Αθήνας το 2006, στις διαδηλώσεις ενάντια στην Οδηγία Μπολκενστάιν σε πολλές διαδηλώσεις ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο ή για την υπεράσπιση της δημόσιας Παιδείας και των κοινωνικών αγαθών.

Και σήμερα, 5 Μάη, μέρα γενικής απεργίας του ελληνικού λαού, θα θέλαμε να είμαστε εκεί μαζί σας αυτή την κρίσιμη μέρα για την υπεράσπιση των εργαζομένων, των πιο αδύναμων και ανυπεράσπιστων λαϊκών και κοινωνικών στρωμάτων, ενάντια στη βία και την καταστολή ενός αμείλικτου καπιταλιστικού συστήματος που θέλει την οικονομική και κοινωνική χρεοκοπία ενός ολόκληρου έθνους και την ολοκληρωτική πτώχευση και την απώλεια των δικαιωμάτων εκατομμυρίων εργαζομένων, ανέργων, συνταξιούχων και νεολαίων.

Επειδή όμως, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, η καπιταλιστική επίθεση στα λαϊκά στρώματα, στις κοινωνικές υπηρεσίες και στα κοινωνικά αγαθά συντελείται σε όλη την Ευρώπη, αν και στην Ιταλία - τουλάχιστον προς το παρόν - όχι στις τραγικές διαστάσεις της Ελλάδας - οφείλουμε να μείνουμε στη χώρα μας για να απαντήσουμε σε αυτές τις επιθέσεις, δεδομένου του ότι οργανώνουμε μια 48ωρη απεργία στην εκπαίδευση, ενάντια στην προβλεπόμενη, για την επόμενη σχολική χρονιά, απόλυση 41.000 εργαζομένων και ενάντια στη σφαγή του δημόσιου σχολείου.

Καθώς επίσης και την διοργάνωση στις 14 Μάη μιας Ημέρας Πανιταλικής κινητοποίησης ενάντια στους νέους νόμους για την απασχόληση, με τους οποίους η κυβέρνηση Μπερλουσκόνι, ελλείψει οποιασδήποτε κοινοβουλευτικής και πολιτικο-θεσμικής αντιπολίτευσης, θέλει να περικόψει επιπλέον δικαιώματα των μισθωτών.

Δεν παρευρισκόμαστε σαν φυσική παρουσία, αλλά είμαστε μαζί σας με τη σκέψη μας γιατί εσείς αυτή τη στιγμή είσατε η ευρωπαϊκή πρωτοπορία του αγώνα ενάντια στην αλαζονεία ενός καπιταλισμού που οδήγησε την Ευρώπη και τον κόσμο στην καταστροφικότερη οικονομική κρίση μετά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και που, παρόλα αυτά, επιβάλει να πληρώσουν όχι αυτοί που προκάλεσαν την κρίση αλλά αυτοί που την υποστήκαν, αυτοί που πληρώνουν πάντοτε για όλους.

Η «βοήθεια» που υπόσχονται οι ευρωπαίοι παρτεναίρ της Ελλάδας στον λαό σας, μοιάζει με την επέμβαση ενός κυνικού και δολοφόνου γιατρού που για να αποφύγει τους πόνους ενός κολικού του νεφρού δίνει στον ασθενή να καταπιεί μια δεκάδα χάπια κυανίου. Οι κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το ΔΝΤ θέλουν να σας επιβάλουν την μείωση των μισθών κατά 15% τουλάχιστον, να ανεβάσουν την συντάξιμη ηλικία στα 67 χρόνια και ταυτόχρονα να μειώσουν δραστικά τις ίδιες τις συντάξεις, να καταργήσουν τις εθνικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας και κάθε προστασία ενάντια στις απολύσεις, να περικόψουν δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας στην εκπαίδευση, στην υγεία και σε ολόκληρο τον δημόσιο τομέα, να μειώσουν μαζικά τις επενδύσεις στις υπηρεσίες και στα κοινωνικά αγαθά. Και όλα αυτά, αφού οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και τα σημαντικότερα καπιταλιστικά κράτη του πλανήτη ξέκαναν εκατοντάδες δισεκατομμύρια Ευρώ για να χρηματοδοτήσουν τράπεζες που χρεοκοπούσαν και χρηματιστικές αυτοκρατορίες που πτώχευαν, κύριοι υπεύθυνοι της παγκόσμιας κρίσης, χωρίς κανένα αντάλλαγμα ή αλλαγή των άγριων κανόνων της κυρίαρχης «ελεύθερης αγοράς».

Επιπλέον, ακόμη και η αποδοχή ενός τέτοιου κοινωνικού μακελειού των λαϊκών στρωμάτων καθόλου δεν εγγυάται την οικονομική σωτηρία της Ελλάδας, καθώς και άλλων χωρών που στις προσεχείς εβδομάδες θα μπορούσαν να έχουν ανάλογη τύχη, υφιστάμενες επίθεση από αυτή την

χρηματιστική κερδοσκοπία που ενεργοποιήθηκε ακριβώς από αυτές τις οικονομικές δυνάμεις που διεσώθησαν από την χρεοκοπία χάρη στην παρέμβαση των δημόσιων πόρων των διάφορων χωρών που χτυπιούνται. Το να παραδοθούμε από φόβο, να ελπίσουμε πως η αποδοχή των περικοπών και των απολύσεων χρησιμεύει για να περάσει η κρίση, είναι συνεπώς πέρα από αυτοκτονικό, άχρηστο. Ο μοναδικός δρόμος σωτηρίας που μπορεί να ακολουθηθεί, αυτός που θα έκανε επίκαιρο το σύνθημα που το ιταλικό κίνημα φώναζε στην Ευρώπη το 2008 («Δεν θα πληρώσουμε εμείς την κρίση σας»), είναι η ταχεία ανάπτυξη της αλληλεγγύης και της ενότητας στην πάλη ενάντια στις ευρωπαϊκές οικονομικές και πολιτικές εξουσίες που θέλουν να διαιωνίσουν τον καπιταλισμό, κάνοντας να πληρώσουν τα βάρη στους μισθωτούς και στα λαϊκά στρώματα. Μόνο μια γενική ευρωπαϊκή εξέγερση, συντονισμένη από τις αντιφιλελεύθερες και αντικαπιταλιστικές δυνάμεις, από αυτούς που θεωρούν δυνατό ένα κόσμο που να μη βασίζεται στο κέρδος, στην παγκόσμια εμπορευματοποίηση και στην κυριαρχία της αγοράς, σε στενή συμμαχία με εναλλακτικές συνδικαλιστικές, πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, μπορεί να μεταστρέψει τη ροή των πραγμάτων.

Για αυτό το λόγο, εμείς ως Cobas (Επιτροπές Βάσης), μαζί με άλλες συνδικαλιστικές, πολιτικές και κοινωνικές οργανώσεις βάσης, παλεύουμε εδώ και τώρα στην Ιταλία και στην Ευρώπη. Η εξέγερση που ξεκινάτε στην Ελλάδα πρέπει να διαδοθεί σε όλη την Ευρώπη, να συντονιστεί, να βρεθούν κοινοί χρόνοι και τρόποι, τόποι συνάντησης, κοινά προγράμματα. Και σε αυτή την κατεύθυνση τόσο την Ημέρα Πανιταλικής κινητοποίησης στις 14 Μάη ενάντια στους νέους νόμους για την απασχόληση που θέλει να επιβάλει η κυβέρνηση Μπερλουσκόνι, όσο και κατά το διήμερο της γενικής απεργίας στην εκπαίδευση στις αρχές Ιουνίου, ο αγώνας σας που είναι και δικός μας αγώνας, θα είναι στο επίκεντρο των πρωτοβουλιών μας και της προπαγάνδας μας. Όπως επίσης, είμαστε σίγουροι, θα είναι και στην Κωνσταντινούπολη από τις 20 μέχρι τις 22 Μάη κατά τη διάρκεια της τελευταίας Προπαρασκευαστικής Συνέλευσης του 6ου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ που θα διεξαχθεί στην Κωνσταντινούπολη από τις 30 του προσεχούς Ιουνίου μέχρι τις 4 Ιουλίου.

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΟΣΟΙ ΤΗΝ ΠΡΟΚΑΛΕΣΑΝ

ΟΥΤΕ ΕΝΑ ΕΥΡΩ ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΛΙΓΟΤΕΡΗ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΟΥΝ ΤΡΑΠΕΖΕΣ
ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Πιέρο Μπερνόκι
Εκπρόσωπος Τύπου των COBAS